

פיצו קדם

חלל מונוכרומטי להכלת חיי דיוריו

הארכיטקטוניות המעניינות. קדם נשען בעבודתו על אדריכלי המודרניזם של אמצע המאה העשרים, כלודוויג מיס ואן דה רוהה ועל ספר עב כרס וגדול ממדים של בתים שנבנו באותה התקופה בקליפורניה, המשמש לו שוב ושוב כמקור השראה. מאד חשוב לו ליצור אדריכלות תלת ממדית, שלמרות המינימליזם תהיה מלאה ברבדים ומתחים של אור וצל, איכויות וחיבורים נכונים בין החללים.

הפינה האהובה עליו בביתו היא הספרייה, אותה הוא מקפיד לתכנן גם בבתי לקוחותיו וממנה הוא אף משתדל להתחיל את התכנון כולו. הוא מנהל דיאלוג פורה עם האור ומקפיד לתכנן גם את התאורה והשפעתה, הטבעית והמלאכותית, כאילו הייתה חומר ליצירה. הקפדה רבה על כל פרט ופרט שיובילו כולם לכדי אסטטיקה נקייה ושקטה.

האדריכלות המודרנית, לדעתו, אמורה לשרת את הפונקציות ולהכיל את המשתמש וזו עיקר שונותה מסגנונות קישוטיים בהם העומס הפרטים הפכו לעיקר עד שלא נמצא בהם מספיק מקום להכיל את חיי הדיירים. תחושתו היא

האדריכל פיצו קדם סיים לימודים ב- AA School of Architecture בלונדון והקים את משרדו עם אנג'דה מוכנה. לקדם שפה ברורה ואמת אדריכלית משלו וזה כרטיס הביקור שלו. במשרדו שישה אדריכלים והוא פעיל עצמאית משנת 2002. התמחותם העיקרית היא יולות ובתי יוקרה ומידי פעם מתוספים פרויקטים מיוחדים, כמו החנות הראשונה של אפל בקניון רמת אביב ובתכנון מלון בוטיק, ספא ומסעדה, שאמורים לקום במקום הבניין בו שוכן משרדו, בפינת הרחובות מזא"ה ושדרות רוטשילד בתל אביב.

לקוח שפונה אליו מחפש את טביעת האצבע הברורה שלו, שכוללת, לדבריו, חללים מדיטטיביים ונקיים, שמאפשרים לכל לקוח להכניס את החיים האישיים שלו פנימה. קדם מבהיר שהאדריכלות שלו "לא צועקת ולא עושה שריר". זו אדריכלות מינימליסטית, חפה מקישוטיים, מאד מדויקת, בדרך כלל צבועה בצבעים מונוכרומטיים של לבן, שחור ואפור ויכולה להכיל את המשתמש. הוא אוהב לחפש חומרים חדשים ולעיתים העיצוב עצמו נובע מעצם המפגש בין החומרים השונים או שבזכות העלמת החיבורים ומיעוטם נוצרות התוצאות

